

Summits of my life

Carta de valors- Kilian Jornet

1. Ningú ens va dir què érem. Ningú ens va dir que hi anéssim. Ningú ens va dir que seria fàcil. Algú va dir que som els nostres somnis. Que si no somiem, estem morts.

Lluitarem pels nostres somnis, seguirem les nostres passions, perquè creiem que el sentit de la vida rau a no seguir el camí de ningú. El sentit és traçar el nostre camí cap al que estimem. I malgrat les dificultats, aprendrem a cada caiguda per poder continuar.

2. Els nostres passos segueixen l'instint que ens porta cap allò desconegut.

Prendre riscos no és apostar, és evolucionar, és canviar la persona que som. Ser lliure és ser nosaltres mateixos, no seguir ningú, és prendre les nostres decisions. És escollir. Escollir formar una família, escollir fer un cim, escollir una feina. A la muntanya, nosaltres som els que fem la nostra traça, els que decidim si baixem una canal o no la baixem, si fem un cim o en fem un altre.

A vegades l'encertem i a vegades no, però nosaltres obrim la nostra traça en un lloc on no hi ha camins.

3. No mirem els obstacles que hem superat, sinó els que tenim al davant.

Hem d'aprendre del passat, sense viure-hi, agafar experiència del que hem viscut i el respecte i la por per poder construir un futur sòlid. El passat no és la vida que ens fa viure. El que fem avui no ha de ser un crèdit per assegurar el demà. Viurem cada instant del present mirant el que tenim davant nostre.

4. No es tracta de ser els més ràpids, els més forts o els més grans. Es tracta de ser nosaltres mateixos.

«Fins a quin punt les dificultats extremes justifiquen mitjans extrems?», es demanava Walter Bonatti. L'home ha demostrat que amb la tecnologia és capaç de construir el que es proposi. Però té cap sentit, això? Hem d'aprendre a viure amb menys, amb el que necessitem per poder ser el més humans possible, el màxim d'adaptats al medi, a la natura. La nostra força són els nostres peus, les nostres cames i el nostre cos, la nostra ment.

5. No som corredors, alpinistes o esquiadors... ni tan sols esportistes... som persones.

Les emocions compartides no sumen, multipliquen. Un cim no és un punt geogràfic, una data i un crono. Un cim són records, emocions emmagatzemades dins nostre; són les persones que ens acompanyaven o ens esperaven a baix. Nosaltres mateixos som totes les persones que estimem i admirem, que ens acompanyen quan no són presents.

6. No estem segurs de si ho aconseguirem, però estem convençuts que conquerirem la felicitat.

Fracassar és no intentar-ho. Fracassar és no gaudir de cada pas del camí, fracassar és no sentir. Hi haurà cops de puny, hi haurà dolor i objectius que quedaran lluny, però en cap cas podem fracassar si el camí és ple encara que no aconseguim el cim

7. Amb simplicitat.

Anirem a la muntanya sense intermediaris, sense assistència, sense ajudes externes, amb humilitat, sense voler ser superiors a la muntanya, perquè sabem que és molt més forta, i anirem fins a on ens deixi anar.

Aprendrem a conviure amb el món real, el de les roques, les plantes i el gel; el que hi ha sota el ciment.

El que hi havia abans que nosaltres i que hi serà quan ens n'anem.

8. En silenci.

Farem que les nostres passes no es notin, seguint un camí ecològic, sense deixar res més que les nostres petjades, que el vent esborrarà. La vida autèntica és la que portem a dins nostre, i és en el silenci que ens podem explorar a nosaltres mateixos.

9. Amb responsabilitat.

Perquè a la muntanya no hi ha una mà per ajudar-nos quan estem en perill, no podem abandonar el camí perquè no hi ha camí, però tampoc hi ha ningú per felicitar-nos quan aconseguim el que ens proposàvem. Perquè la muntanya és lluny de la hipocresia, perquè la muntanya és sincera.

Som responsables de totes les nostres accions, surtin bé o malament.

10. Què busquem? Potser viure?

Quin és l'objectiu final de tota empresa, de tota aventura, de la vida? És aconseguir objectius o cap a ells? És atrapar l'horitzó o descobrir els paisatges que travessem caminant? La vida és la medalla de l'arribada o les emocions i sentiments que hem emmagatzemat a dins nostre?

Som homes forjats en somnis, emocions i sentiments.